

El debat sobre el referèndum

Bàsicament, la convocatòria del referèndum no és el compliment d'una promesa electoral. El referèndum és una aspiració que s'ha expressat a les tertúlies i als carrers, a les parets i al paper imprès. Sense aquesta pressió, no n'hi hauria hagut.

No el volien uns i no el desitjaven altres. Fraga i Felipe tenien raons distintes, però coincidien en alguns punts. No s'estimaven un pronunciament vinculat per al govern. A González, se li escapà no fa molt que actuaria segons l'abast de la majoria contrària; si no és molt àmplia, no en farà cas. Aquesta mania l'ha posat desficiós. I ara mateix ningú no pot estar segur del que farà si perd el referèndum.

La dreta ha dit que mai no eixirem de l'OTAN, esdevinguda un camí escatològic d'aniràs i no en tornaràs. Com la mort, a la qual fa honor l'*Aliança Popular Atlàntica*. Fraga considera obvi que una qüestió com aquesta no pot sotmetre's a votació popular: és un destí marcat a sang i foc. I farà dejuni el 12 de març.

Confesse que tampoc no estic segur que González estiga disgustat per la posició presa per AP. Com que ni votant junts és clar que el guanyarien, la dreta (la política i l'altra) es llava les mans ara, i després, si algun segle d'aquests guanyava les eleccions, podria al·legar que ella no tingué res a veure amb un perdut i passat referèndum. La vocació atlantista de l'Estat espanyol resta, ai-

xí, salvada: González provarà de mantenir-nos-hi i, si no, ells ens hi tornaran. Estic segur que aquesta mena de raons (i seguretats) són les que Fraga ha donat a Lord Carrington per justificar l'abstenció.

Per una altra qüestió també pot estar content Felipe amb l'actitud presa per Alianza Popular. L'abstenció tracta de forçar un referèndum que esdevinga una mena de plebiscit sobre el mateix govern. Aquest, al seu torn, fa una pregunta que va clarament en aquesta direcció (i en la d'embolica que fa fort). Així, González provarà d'atreure's vots dels qui poden estar contra l'OTAN però que no volen donar carnassa a Fraga. Mentrestant aquest pretén, en l'altra cara de la mateixa moneda, desgastar el PSOE.

Així no hi hauria debat sobre OTAN sí, OTAN no, sinó sobre si Fraga o Felipe. I el debat parlamentari s'hi ha

aproximat molt: una bola.

Ara ve la segona part. Felipe tractarà de demostrar-nos amb tota la força de la seua inspiració i la seua provada «incapacitat de fer un frau», segons les seues pròpies paraules, que el blanc és negre i el negre és blanc.

El camí escatològic, fet font de vida. La lògica de la guerra, font de felicitat. L'infern de fa només cinc anys, cel de l'actualitat.

Ho tens difícil sense fer un altre frau, col·lega.

Just Ramírez (Coordinadora Pacifista)

